

politikere ikke sætte os til dommere over overhovedet, og kan en sag komme til folkeafstemning, så er det fint.

Så er der de mange ricisi, som hr. Helge Adam Møller nævner. Det kan være, at der ikke er nok, der stemmer, og at folk er på sommerferie, har vi kunnet læse. Ja, og folk tager på juleferie, og der sker så meget i befolkningen. Men uanset hvordan det ender, så må Folketingets politikere naturligvis bøje sig for det; sådan er det.

Men jeg vil godt henvise til § 42, for det er den, som Venstre og De Konservative har brugt. Der står i stk. 3:

»Når der er begæret folkeafstemning om et lovforslag, kan Folketinget inden for en frist af fem søgnedage fra forslaget's endelige vedtagelse beslutte, at forslaget skal bortfalde.«

Det er faktisk det, som Dansk Folkeparti tror vil ske. Hvis der virkelig skulle være nok folketingsmedlemmer – og det kan der jo nemt blive – der med deres underskrift tilkendegiver, at de ønsker lovforslaget til folkeafstemning, mon så ikke regeringen med justitsministeren i spidsen vil tage en dyb indånding og lettet sige: Fint, så bortfalder forslaget.

Og det ville jo egentlig være godt. Er det, vi egentlig ønsker, ikke, at vi ikke skal igennem en ny procedure med en undersøgelse, der efterfølger undersøgelse på undersøgelse på undersøgelse? Hvorfor i alverden springer man i målet, når man nu er kommet med den – tomme, som den altså var – trussel om en folkeafstemning? Det synes jeg er ærgerligt; men sådan er der jo så meget.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt have lov til at gøre tre bemærkninger til den debat, der nu er rejst her under tredjebehandlingen.

For det første vil jeg godt sige til hr. Helge Adam Møller, at jeg synes, det er nogle ret uprincipielle argumenter, hr. Helge Adam Møller drager frem, angående spørgsmålet, om der skal være folkeafstemning eller ej. Jeg forstod på hr. Helge Adam Møller, at hans overvejelser gik på, hvorvidt det var muligt at vinde folkeafstemningen, og det synes jeg faktisk er temmelig uprincipielt.

I Enhedslisten har vi den opfattelse, at der er nogle spørgsmål, vi mener er gode at tage folkeafstemning om, fordi de er principielt vigtige og har en afgørende betydning, og så mener vi, at folket skal træffe en beslutning, ganske uanset

om det aktuelt ser ud til, at vi vil vinde afstemningen, eller til, at vi ikke vil vinde afstemningen. Jeg mener, at Det Konservative Folkeparti har en meget uprincipiel holdning, hvis det, hr. Helge Adam Møller sagde, var et udtryk for Det Konservative Partis holdning til folkeafstemninger.

For det andet sagde hr. Helge Adam Møller, at de, der startede urolighederne, jo ikke var nævnt i det her lovforslag. Der må jeg altså ligesom under førstebehandlingen gøre opmærksom på, at de, der blev anholdt under urolighederne, er blevet dømt. De er faktisk tre gange blevet trukket gennem retten, og de er blevet idømt alvorlige fængselsstraffe – mig bekendt op til over et års fængsel – og det vil sige, at de folk er straffet.

Det er jo ikke det, vi snakker om her. Det, vi snakker om, er: Hvorfor kom det så vidt, at det var nødvendigt at skyde på en række personer, som man bagefter ikke kunne anklage for at have gjort noget kriminelt? Hvordan kunne det være, at man skød på en række personer, som ikke kunne anklages for at gøre noget kriminelt? Det er det afgørende spørgsmål.

Og så vil jeg for det tredje sige, at både hr. Helge Adam Møller og fru Ulla Tørnæs argumenterer med, at der under alle omstændigheder ikke vil komme noget nyt frem omkring begivenhederne den 18. maj 1993, og det bruger de som et meget væsentligt argument for ikke at stemme for denne undersøgelse.

For mig lyder det lidt hult. Under førstebehandlingen tilbød jeg jo både Venstre og De Konservative, at vi kunne samarbejde om at tage den del ud, der netop handlede om undersøgelsen af selve 18. maj-urolighederne, hvis vi bibeholdt det, der for mig og for Enhedslisten er det helt afgørende, nemlig en undersøgelse af, hvorfor en undersøgelse ikke blev gennemført, dengang det var muligt at gennemføre den, dvs. lige efter begivenhederne. Men Venstre og De Konservative ønskede jo ikke at gå ind i den debat. Venstre og De Konservative ønskede under alle omstændigheder at stemme forslaget ned, og derfor er det altså hul tale, når man nu bruger det som argument for at stemme imod forslaget.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Ulla Tørnæs mente ikke, at forslaget var egnet til en folkeafstemning. Den holdning kan man jo godt have, men så synes jeg, man skal